Lietas Nr. 128014714
Lietas arhīva Nr. 1-0147-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 30.jūnijā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese I.Ramane

ar tiesas sēdes sekretāri E.Knospiņu, tulku M.Maksimenko

piedaloties /pers. A/ un viņas aizstāvei zvērinātai advokātei O.Hincenbergai

izskatīja atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 175.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, kurā kā pārkāpēja norādīta /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

2014.gada 4.martā Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Ekonomisko noziegumu apkarošanas pārvaldes vecākā inspektore Valsts amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PE 000522 par to, ka /pers. A/ 2014.gada 10.februārī plkst.14.00 /adrese/, pretēji policijas darbinieku prasībai veikt sankcionētu kratīšanu, pielietojot fizisku spēku, mēģināja izgrūst policijas darbinieku ārā no telpām, paaugstināja balsi un draudēja ar fizisku izrēķināšanos. Tāpat grūstot policijas darbinieku ārā no telpām, iespēra pa kājām, nepakļaujoties policijas darbinieka likumīgajām prasībām. /pers. A/ ar savu rīcību izdarīja administratīvi sodāmu pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 175.pantā.

Sastādot protokolu, /pers. A/ izskaidrotas viņas tiesības un pienākumi, kas paredzēti Latvijas APK 260.pantā, iepazīstināta ar protokola saturu un izsniegts protokola eksemplārs, par ko pārkāpēja parakstījusies administratīvā pārkāpuma protokolā.

/pers. A/ darbības kvalificētas pēc Latvijas APK 175.panta.

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā neatzina. Paskaidroja, ka viņai iepriekš nepazīstams cilvēks ieradies viņas dzīvesvietā, lai nopirktu vīram piederošo pulksteni, kas viņam pašam nav bijis nepieciešams. Pēc tam nepazīstamais vīrietis paziņojis, ka esot policijas darbinieks un pieprasījis ielaist telpās arī citu personu, kas stāvot aiz pagalma vārtiem. /pers. A/ nobijusies, jo neilgu laiku pirms tam ir noticis uzbrukums viņas mātei un nolaupīta soma. Vīrietis nav uzrādījis /pers. A/ dokumentus. /pers. A/ vīrs izgājis pagalmā, lai apskatītu dokumentu, kas atradies pie vīrieša, kas stāvējis aiz pagalma vārtiem.

/pers. A/ nav pielietojusi fizisku spēku pret policijas darbiniekiem, viņa nemaz neesot spējīga to izdarīt. Nav spērusi policijas darbiniekam un nav draudējusi ar fizisku izrēķināšanos.

Noskaidrojot, ka policijas darbiniekiem ir attiecīgi dokumenti, zvanījusi savam advokātam un ielaidusi visus policijas darbiniekus telpās. Policijas darbinieki, gaidot /pers. A/ aizstāvi, sēdējuši istaba pie galda. Tādējādi, noskaidrojot, ka policijas darbiniekiem ir nepieciešamie dokumenti kratīšanas izdarīšanai, ir aktīvi sadarbojusies un nav izrādījusi pretošanos policijas darbinieku likumīgām prasībā.

/pers. A/ aizstāve zvērināta advokāte O.Hincenberga norādīja, ka patiesībai neatbilst ziņa, ka policijas darbinieki mājā ielaisti tikai tad, kad atbraukusi OMEGA.

Policijas darbiniekam, kas paziņojis par kratīšanas izdarīšanu nav bijis līdzi lēmuma. Lēmums atradies pie personas, kas stāvējusi aiz pagalma vārtiem. /pers. A/ netika uzrādīta policijas darbinieka apliecība, līdz ar to, ņemot vērā, ka iepriekš bija noticis uzbrukums /pers. A/ mātei, viņai bija pamats bailēm, jo nepazīstams cilvēks apskatījis māju, pēkšņi, pieprasījis ielaist telpās vēl citas personas.

/pers. A/ tālākā rīcība pēc tam, kad iepazinās ar kratīšanas atļauju, apstiprina, ka viņa nav likusi nekādus šķēršļus policijas darbinieku darbībai. /pers. A/ darbībās nav saskatāms administratīvā pārkāpuma sastāvs, līdz ar to lūdza administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, neierašanās iemeslus nav paziņojis, atlikt lietas izskatīšanu nav lūdzis.

Tiesa, atzīstot, ka administratīvā pārkāpuma lietas materiālos esošā informācija ir pietiekama, lai varētu izvērtēt Latvijas APK 289.

panta septītajā daļā noteikto, secina, ka, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{11} panta pirmo daļu, ir pamats skatīt lietu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Uzklausot /pers. A/paskaidrojumu un viņas aizstāves zvērinātas advokātes O.Hincenbergas viedokli, pārbaudot un novērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa uzskata, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 175.pantā, izdarīšanā ir pilnībā pierādīta.

Saskaņā ar Latvijas APK 272.pantu, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, un atbilstoši Latvijas APK 289.^{6} panta septītajai daļai, tiesai jāizlemj, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var sodīt par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši Latvijas APK 9.panta pirmajai daļai, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Latvijas APK 175.pantā paredzēta atbildība par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Likuma „Par policiju" 22.panta pirmā daļa nosaka, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un **likumīgas prasības un rīkojumi**, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām **ir obligāti jāizpilda.** Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgām prasībām ir sodāma.

Ievērojot norādīto tiesa atzīst, ka administratīvo atbildību par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgam rīkojumam vai prasībām, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, iespējams piemērot tādā gadījumā, ja administratīvā pārkāpuma lietā tiek konstatēts, ka policista rīkojums vai prasības konkrētajā gadījumā bijušas likumīgas. Tiesas ieskatā likumīgs rīkojums vai prasība Latvijas APK 175.panta un likuma „Par policiju" 22.panta pirmās daļas izpratnē ir tāds rīkojums vai prasība, kas izriet no tiesību normas, proti, šādam rīkojumam vai prasībai pēc sava satura jābalstās uz likumu.

Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nepieciešams noskaidrot, vai konkrētajā gadījumā policijas darbinieka rīkojums vai prasība bijusi likumīga. Ja pārbaudot un novērtējot administratīvā pārkāpuma lietā savāktos pierādījumus, konstatē, ka prasības bija likumīgas, t.i., tādas, kas izriet no tiesību normām, turklāt saistītas ar policijas darbinieka tiešo dienesta pienākumu izpildi, tad persona saucama pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgām prasībām, jo šajā gadījumā būs konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, proti, Latvijas APK 175.pantā *expressis verbis* paredzētie „likumīgais rīkojums vai prasības".

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmās daļas noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Pierādīšanas līdzekļi noteikti Latvijas APK 243.^{1} pantā un tie ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, procesuālajās darbībās rakstveida vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Savukārt Latvijas APK 243.panta ceturtajā daļā noteikts, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Administratīvā pārkāpuma protokola saturu nosaka Latvijas APK 248.panta pirmā daļa. Atbilstoši šajā normā noteiktajam, administratīvā pārkāpuma protokola saturam jābūt tādam, lai tajā sniegtais administratīvā pārkāpuma apraksts (personas faktiskās darbības) ļautu izvērtēt vai ir izdarīts protokolā norādītais administratīvais pārkāpums un vai persona ir vainīga tā izdarīšanā.

Administratīvā pārkāpuma protokolā PE 000522 izklāstītās ziņas par notikuma faktiskajiem apstākļiem tiesa atzīst par pietiekamām, lai konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu /pers. A/ faktiskajās darbībās. Protokolā ir ietvertas ziņas, kas liecina par likumīgu pamatu policijas darbinieka prasībai. Tādējādi tiesa konstatē, ka no protokola satura ne tikai tiesa, bet arī persona var iegūt pietiekamu informāciju par kāda tiesiskā pienākuma pārkāpumu ir sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Savukārt pārbaudot un novērtējot administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus tiesa atzīst, ka uzklausot policijas darbinieka /pers. I/ liecību, pieļauts procesuālais defekts – persona atradusies tiesas zālē laikā, kas /pers. A/ sniedza paskaidrojumus par administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem. Tāpēc tiesa atzīst par pamatotu /pers. A/ aizstāves zvērinātas advokātes O.Hincenbergas viedokli, ka liecība vērtējama ņemot vērā to, ka liecinošā persona ir dzirdējusi personas, kas norādīta kā pārkāpuma izdarītāja, paskaidrojumus tiesas sēdē. Vienlaicīgi tiesa konstatē, ka pieļaujot šādu procesuālo defektu iegūtās ziņas, atbilstoši Latvijas APK 243.panta 12.daļā noteiktajam, nav atzīstamas par pilnībā nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta 13.daļu, ziņas par faktiem, kuras iegūtas, pieļaujot norādīto procesuālo pārkāpumu, uzskatāmas par ierobežoti pieļaujamām un var tikt izmantotas pierādīšanā tikai tādā gadījumā, ja pieļautie procesuālie pārkāpumi ir nebūtiski vai var tikt novērsti, tie nevarēja ietekmēt iegūto ziņu patiesumu vai ja to ticamību apstiprina pārējās administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtās ziņas.

Policijas darbinieka /pers. I/ tiesas sēdē sniegtā liecība pēc satura atbilst lietas materiāliem pievienotajā 2014.gada 10.februāra ziņojumā ietvertajām ziņām un tās ticamību apstiprina arī speciālā izmeklēšanas eksperimenta videoieraksts. Tomēr, lai izslēgtu jebkādas šaubas par pierādīšanā izmantoto ziņu pieļaujamību, tiesa uzskata, ka /pers. I/ tiesas sēdē sniegtā liecība administratīvā pārkāpuma esamības vai neesamības noskaidrošanā nav izmantojama.

Tādējādi tiesa pierādīšanā izmanto /pers. A/ rakstveida paskaidrojumu, kas fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā un tiesas sēdē sniegto paskaidrojumu, VP GKrPP ENAP vecākā inspektora Valsts amatpersona 2014.gada 10.februāra dienesta ziņojumu un kriminālprocesā Nr.11816001014 2014.gada 10.februārī veiktā speciālā izmeklēšanas eksperimenta videoierakstu.

2014.gada 10.februāra VP GKrPP ENAP vecākā inspektora Valsts amatpersona ziņojumā norādīts, ka kriminālprocesa Nr.11816001014 ietvaros 2014.gada 10.februārī /adrese/, plkst.14.00, veikts sankcionēts speciālais izmeklēšanas eksperiments. Ierodoties norādītajā adresē, policijas darbinieks telefoniski paziņojis, ka ieradies, un policijas darbinieks uzaicināts ieiet privātmājas telpās. Telpās atradusies /pers. A/, /pers. K/ un /pers. L/.

Apskatot preci – pulksteņus no brūna metāla korpusa un siksnas no gumijai līdzīga materiāla ar nosaukumu „Hublot", tā tikusi iegādāta par pirkumu samaksājot naudu 90 *euro*, kas iepriekš apstrādāta ar speciālām ķīmiskām vielām. Policijas darbinieks apskatījis vēl divas virsjakas un darījums ticis pabeigts. Tuvojoties izejas durvīm policijas darbinieks stādījies priekšā kā policijas darbinieks, uzrādījis dienesta apliecību, izskaidrojot, ka ir veikts izmeklēšanas eksperiments, un turpmāk notiks telpu sankcionēta kratīšana.

Uzzinot policijas darbinieka identitāti un redzot, ka pie mājas vārtiem stāv policijas darbinieks (/pers. M/), /pers. A/ sākusi uzvesties neadekvāti, paaugstinot balsi un mēģinot izgrūst policijas darbinieku no telpām, lai aizslēgtu durvis. Policijas darbinieks izskaidrojis, ka darbības tiek veiktas pamatojoties uz akceptētu lēmumu par kratīšanas izdarīšanu, kurš atrodas /pers. M/ rokās, un pieprasījis ielaist policijas darbiniekus telpās, lai veiktu kratīšanu.

/pers. K/ un /pers. L/, ieraugot, ka policijas darbinieks nedodas prom, pieskrējuši klāt un fiziski grūduši policijas darbinieku ārā no telpām. Arī /pers. A/ sākusi aktīvāk grūstīties, draudēt ar fizisku izrēķināšanos, tajā pašā laikā kliedzot un lamājoties, nereaģējot uz pieprasījumu pārtraukt pretošanos policijas darbiniekam.

/pers. L/ piegājis pie policijas darbinieka /pers. M/, kas stāvējis aiz vārtiem, un apskatījis lēmumu par kratīšanas izdarīšanu. Pēc tam /pers. L/ iegājis mājā, un kopā ar /pers. A/ izgrūdis policijas darbinieku no telpām, izraujot no viņa rokām maisiņu ar pulksteņiem, un durvis aizslēgtas. Policijas darbinieks klauvējis pie durvīm, bet mājas iemītnieki tās nav atvēruši, līdz ar to nepakļaujoties policijas darbinieka prasībām. Ievērojot, ka policijas darbinieks /pers. M/ nav varējis iekļūt mājas teritorijā, viņš izlauzis sētas vārtiņu dēļus un iekļuvis teritorijā. Pēc 20-25 minūtēm ieradusies VP RRP KPP PPP Speciālo uzdevumu bataljona ekipāža un izlauzusi pārējos vārtiņu dēļus, lai varētu iekļūt teritorijā. /pers. A/ ieraugot pārējos policijas darbiniekus ar attiecīgu ekipējumu, atvērusi mājas aizmugures durvis un ielaidusi policijas darbiniekus izmeklēšanas darbību veikšanai.

Norādītais, Latvijas APK 243.[1] panta 5.punktā paredzētais pierādīšanas līdzeklis, apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā izklāstīto pārkāpuma būtību. No policijas darbinieka ziņojuma nepārprotami izriet, ka persona nav pakļāvusies policijas darbinieka likumīgajām prasībām, jo atteikusies ielaist policijas darbiniekus telpās, kurās paredzēts veikt izmeklēšanas darbību – kratīšanu. Turklāt no ziņojumā ietvertajām ziņām konstatējams, ka personai bija zināmi policijas darbinieka prasību pamatojošie apstākļi – /pers. A/ vīrs apskatījis kratīšanas lēmumu, kas atradies pie policijas darbinieka, kuram liegta iekļūšana pagalmā, tomēr persona turpinājusi izrādīt pretestību.

Sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. A/ sniegusi paskaidrojumu, norādot, ka no tālienes nav redzējusi lēmumu par kratīšanas izdarīšanu pārkāpējas vectēva /pers. R/ mājā /adrese/. Savukārt cilvēks, kurš stādījās priekšā kā policijas darbinieks, apliecību parādīja tikai īsu brīdi. /pers. A/ nav bijusi pārliecināta par policijas darbinieka identitāti.

/pers. A/ paskaidro, ka nav spērusi un draudējusi, bet rīkojusies automātiski, turklāt paziņojusi, ka zvanīs advokātam. Pārliecinoties par policijas darbinieku identitāti un noskaidrojot, ka notiek likumīgas darbības, atvērusi durvis un aktīvi sadarbojās visā kratīšanās gaitā. Rakstveida paskaidrojumā norādīts, ka nožēlo izdarīto.

/pers. A/ tiesas sēdē un rakstveidā sniegtajos paskaidrojumos ietvertā informācija pēc sava satura ir identiska. Turklāt paskaidrojumu saturs būtībā nav pretrunā ar policijas darbinieka dienesta ziņojumā ietvertajām ziņām par notikuma faktiskajiem apstākļiem. Tiesa atzīst, ka atšķirības konstatējamas notikuma subjektīvajā vērtējumā. Lai gan tiesa neapšauba, ka attiecīgajā situācijā personai varēja rasties bailes par notiekošo, kad iepriekš nezināma persona, apskatījusi mājas iekārtojumu, pieprasa ielaist mājā vēl citas personas. Tomēr, pārliecinoties par attiecīgās prasības likumību, tiesas ieskatā, personai zuda jebkāds tiesisks pamats likt šķēršļus sankcionētas izmeklēšanas darbības veikšanai, neļaujot policijas darbiniekiem nekavējoties ieiet telpā, kurā paredzēts veikt kratīšanu.

Tāpat tiesa neapšauba /pers. A/ tiesības pieaicināt piedalīties izmeklēšanas darbībā savu aizstāvi. Kā tas izriet no pašas /pers. A/ paskaidrojumiem, policijas darbinieki, iekļuvuši mājā, pirms kratīšanas uzsākšanas, sagaidījuši aizstāvja ierašanos. /pers. A/ nav bijušas liegta iespēja izmantot kriminālprocesuālās tiesības. Tomēr kriminālprocesuālajās tiesībās nav paredzētas tiesības likt šķēršļus izmeklēšanas darbību nekavējošai uzsākšanai, kā tas noticis konkrētajā gadījumā.

Policijas darbinieka dienesta ziņojumā norādīto, ka /pers. A/ nav nekavējoties ielaidusi policijas darbiniekus telpās, kurās paredzēts veikt kratīšanu, apstiprina Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Ekonomisko noziegumu apkarošanas pārvaldes priekšnieka /pers. U/ tiesai iesniegtais videoieraksts, kurā fiksēta kriminālprocesā Nr.11816001014 veiktās speciālās izmeklēšanas darbības – speciālā izmeklēšanas eksperimenta gaita.

Ievērojot to, ka kriminālprocesā Nr.11816001014 notiek pirmstiesas izmeklēšana, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 375.panta pirmās daļas noteikumiem, kas nosaka, ka kriminālprocesa laikā krimināllietā esošie materiāli ir izmeklēšanas noslēpums, speciālās izmeklēšanas darbības videoierakstu, kā Latvijas APK 243.[1] panta 7.punktā paredzēto pierādīšanas līdzekli, tiesa pārbaudīja,

neuzrādot to administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem, līdz ar to detalizēts pierādījuma saturs spriedumā netiek izklāstīts.

Noskatoties videoierakstu, tiesa konstatēja, ka tajā fiksētā informācija pilnībā apstiprina policijas darbinieka /pers. I/ dienesta ziņojumā ietvertās ziņas. Tiesa atzīst par iespējamu spriedumā norādīt, ka videoieraksts apstiprina, ka policijas darbinieks ir uzrādījis /pers. A/ dienesta apliecību, turklāt tā ir bijusi labi saskatāma. Tāpat videoieraksts apstiprina, ka persona nav pakļāvusies policijas darbinieku prasībām ielaist telpās, kurās paredzēts veikt kratīšanu arī nekavējoties pēc tam, kad tai tapis zināms par kratīšanas lēmuma esamību (videoierakstā redzams, kā vīrietis iziet no mājas, aiziet līdz pagalma vārtiem, kur viņam tika uzrādīts lēmums, atgriežas mājā, bet policijas darbinieks tiek izraidīts no mājas un atpakaļ ielaists netiek), tādējādi kavējot policijas darbiniekiem nekavējoties iekļūt telpā, kur veicama kratīšana.

Lai gan no videoieraksta nav redzams vai /pers. A/ ir spērusi policijas darbiniekam vai jebkādi citādi pielietojusi fizisku spēku, kā arī nav nosakāms vai ir bijuši izteikti fiziskas izrēķināšanās draudi, tāpat kā nav nosakāms pēc cik ilga laika policijas darbinieki ir ielaisti telpās, tiesas ieskatā, tam nav nozīmes Latvijas APK 175.panta sastāva esamības noskaidrošanā konkrētajā lietā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 182.panta pirmajai daļai, izmeklēšanas darbības veicējs kopā ar izmeklēšanas darbībā klātesošajām personām ir tiesīgs nekavējoties ieiet lēmumā par kratīšanu norādītajās telpās vai apvidus teritorijā, lai atrastu lēmumā minētos priekšmetus, dokumentus, līķi vai meklējamo personu. Pretējā gadījumā būtu apdraudēta Kriminālprocesa likuma 179.panta pirmajā daļā noteiktā kratīšanas kā izmeklēšanas darbības būtība, kuras saturs ir telpas, apvidus teritorijas, transportlīdzekļa un atsevišķas personas piespiedu pārmeklēšana nolūkā atrast un izņemt meklējamo objektu, ja ir pietiekams pamats uzskatīt, ka meklējamais objekts atrodas kratīšanas vietā. Turklāt, kā tas noteikts Kriminālprocesa likuma 182.panta trešajā daļā, ja persona, pie kuras kratīšana notiek, atsakās atvērt kratīšanas vietā esošās telpas vai glabātavas, izmeklēšanas darbības veicējs ir tiesīgs tās atvērt, nenodarot nevajadzīgus bojājumus.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 182.panta otrajā daļā noteikts, ka uzsākot kratīšanu, izmeklēšanas darbības veicējs izsniedz personai, pie kuras notiek kratīšana, lēmuma par kratīšanu kopiju. Šī persona par to parakstās lēmumā.

No /pers. A/ paskaidrojumiem un vecākā inspektora Valsts amatpersona ziņojuma secināms, ka policijas darbinieks atradies telpās, bet pēc kontrolpirkuma izdarīšanas stādījies priekša kā policijas darbinieks, kas veic dienesta pienākumus. Savukārt policijas darbinieks /pers. M/, pie kura atradies lēmums par kratīšanu, stāvējis aiz pagalma vārtiem.

Izvērtējot /pers. A/paskaidrojumos un vecākā inspektora Valsts amatpersona ziņojumā norādītos apstākļus un izvērtējot tos saistībā ar Kriminālprocesa likuma 182.pantā noteikto kratīšanas veikšanas kārtību, secināms, ka policijas darbinieks, kurš atradies mājas iekštelpās izmeklēšanas darbības, t.i., kratīšanu nebija uzsācis, bet norādījis, ka pēc sankcionēta izmeklēšanas eksperimenta veikšanas notiks sankcionēta telpu kratīšana. No lietas materiāliem pievienotajiem dokumentiem secināms, ka policijas darbinieki nav uzsākuši veikt kratīšanu pirms lēmums par kratīšanu izsniegts personai, pie kuras kratīšana notiek. Kā jau norādīts iepriekš, no pašas /pers. A/ paskaidrojuma izriet, ka kratīšanas faktiskās darbības nav uzsākta pirms nebija ieradies personas uzaicinātais aizstāvis. Tādējādi, veicot izmeklēšanas darbību, ievērotas Kriminālprocesa likuma prasības.

Savos paskaidrojumos /pers. A/ atzinusi, ka pēc policijas darbinieka identitātes noskaidrošanas un pārliecinoties, ka viss notiek likumīgi, ielaidusi policijas darbiniekus telpās. Tomēr, kā jau tas norādīts iepriekš, no administratīvā pārkāpuma lietas ietveros pārbaudītajiem pierādījumiem, konstatējams, ka policijas darbinieku prasībām /pers. A/ nav pakļāvusies nekavējoties pēc tam, kad viņai tapa zināma gan policijas darbinieka identitāte, gan arī fakts, ka telpās, pamatojoties uz attiecīgu lēmumu, paredzēts veikt kratīšanu. Tiesa atzīst, ka izgrūžot policijas darbinieku no telpām, /pers. A/ bija jāapzinās, ka, iespējams, nepakļaujas policijas darbinieka likumīgajām prasībām. Savukārt pēc tam, kad viņai jau bija zināms par policijas darbinieka prasību likumību, t.i. pēc tam, kad viņas vīrs bija apskatījis lēmumu par kratīšanas izdarīšanu, pēc atkārtota policijas darbinieka uzaicinājuma neatverot durvis un liedzot policijas darbiniekiem nekavējoties iekļūt telpās, kurās paredzēts izdarīt kratīšanu, /pers. A/ pieļāvusi nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajām prasībām.

Tādējādi izvērtējot /pers. A/ paskaidrojumus un policijas darbinieka /pers. AA/ dienesta ziņojumu, kura patiesumu apstiprina speciālā izmeklēšanas eksperimenta videoierakstā fiksētās ziņas, un novērtējot tās savstarpējā saistībā, tiesa konstatē, ka persona – /pers. A/, ir turpinājusi pretoties policijas darbinieka likumīgām prasībām arī pēc tam, kad viņai nepārprotami tapis zināms to likumiskais pamats.

Atbilstoši likuma ,,Par policiju" 12.panta pirmās daļas 1.punktam policijas darbiniekam ir tiesības prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kas traucē policijas pilnvaru izpildi, kā arī pielietot pret likumpārkāpēju paredzētos piespiedu līdzekļus. Konkrētā gadījumā policijas darbinieka norādījums, ka tiks veikta telpu sankcionēta kratīšana bija pamatots, jo policijas darbinieku rīcībā bija lēmums par kratīšanu un policijas darbinieka uzaicinājums atvērt mājas durvis, bija likumiski pamatots, ievērojot Kriminālprocesa likuma 182.pantā noteikto kratīšanas izdarīšanas kārtību. Tādējādi tiesa atzīst, ka policijas darbinieka prasības atzīstamas par likumīgām, likuma „Par policiju" izpratnē. Savukārt /pers. A/rīcība ir traucējusi policijas pilnvaru izpildi.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 20.marta spriedumā lietā Nr.SKA-68/2007 pausta atziņa, ja persona uzskata, ka policijas darbinieka prasības konkrētajā gadījumā nav likumīgas, tad, nepakļaujoties šīm prasībām, persona uzņemas risku, ja vēlāk tiks konstatēts, ka policijas darbinieku prasības bija likumīgas, bet pašas personas izdarītais vērtējums kļūdains, ka šo personu sauks pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos šīm prasībām. Turklāt konkrētajā gadījumā nerodas šaubas, ka policijas darbinieka norādījums par sankcionētās kratīšanas veikšanu bijis pamatots ar lēmumu un turpmākās prasības atvērt mājas durvis bija nepieciešamas, lai uzsāktu Kriminālprocesa likuma 182.pantā noteiktajā kārtībā sankcionētas izmeklēšanas darbības.

Tādējādi administratīvā pārkāpuma lietā savāktie pierādījumi apstiprina faktu, ka /pers. A/ 2014.gada 10.februārī ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām, kad viņi pildīja dienesta pienākumus. Pastāvot šādiem apstākļiem atzīstams, ka lietā ir savākti pietiekami pierādījumi, kas apstiprina Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva esamību un /pers. A/ vainu, līdz ar to viņai par izdarīto pārkāpumu uzliekams sods saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo daļu.

Nosakot sodu, saskaņā ar Latvijas APK 32.panta otro daļu, tiesa ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpējas personību, viņas vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvais pārkāpums vērsts pret noteikto pārvaldes kārtību.

Izvērtējot pārkāpējas personību noskaidrots, ka /pers. A/ nav administratīvi sodīta. Pārkāpējai ir patstāvīga dzīvesvieta. Regulāro ienākumu apmērs un apgādājamās personas tiesai nav zināmas.

Lai gan /pers. A/ rakstveida paskaidrojumā norādījusi, ka nožēlo notikušo, tā kā savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā viņa neatzīst, Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punktā paredzētais atbildību mīkstinošais apstāklis nav konstatējams. Tāpat tiesa uzskata, ka nav pamata konstatēt Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 3.punktā noteikto atbildību mīkstinošo apstākli, jo /pers. A/ turpinājusi nepakļauties policijas darbinieka likumīgām prasībām arī pēc tam, kad viņai atkritis subjektīvais pamats baidīties no policijas darbinieka kā nezināmas personas, kas vēlās iekļūt viņas dzīvesvietā. Latvijas APK 34.pantā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa nekonstatē.

Citas ziņas, kas ņemamas vērā nosakot sodu, tiesai nav iesniegtas.

Ievērojot norādīto, tiesa uzskata, ka soda mērķi – audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai pārkāpēja neizdarītu jaunus pārkāpumus, var panākt, piemērojot sankcija paredzēto vieglāko soda veidu – naudas sodu, atzīstot šo soda veidu par atbilstošu pārkāpējas personībai un pārkāpuma raksturam. Ievērojot to, ka nav konstatēti pārkāpējas vainu mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, bet persona nav iepriekš administratīvi sodīta, tiesa uzskata par iespējamu sodu noteikt tuvu likumā noteiktās naudas soda minimālās robežas apmēram.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Latvijas APK 175.panta, 289.^{6} panta septītās daļas, 289.^{13} panta pirmās daļas, 289.^{16} panta pirmās un ceturtās daļas, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt viņai naudas sodu 20 *euro* (divdesmit *euro*).

Naudas sods jāsamaksā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemts spriedums par naudas soda uzlikšanu. Maksājuma rekvizīti: Saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV34TREL106019101100; Saņēmējbanka: Valsts kase, kods TREL LV22; maksājuma mērķis: naudas sods Kurzemes rajona tiesai - kods 551, lieta Nr.128014714.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2014.gada 10.jūlijā.

Tiesnese I.Ramane